

Kragh: Medlemmer indenfor Udvalget af den Gruppe, jeg har den Ære at tilhøre, har jo ogsaa tiltraadt de stillede Ændringsforslag, omend vi har ønsket at motivere vor Stilling nærmere i selve Betænkningen. Jeg skal derfor indskrænke mig til at knytte nogle faa Bemærkninger til de stillede Ændringsforslag.

Med Hensyn til Skoleraadets Sammensætning og Ændringsforslaget om at indføre eet i Stedet for som oprindelig foreslaaet to Skoleraad skal jeg sige, at vel er vi gaaet med hertil, men vi mener dog vedvarende, at der, hvis man fastholdt de to Skoleraad, ikke vilde være noget som helst til Hinder for, at Enhed og Enighed i Henseende til disse Raads Behandling af de Sager, som angaar de to Slags Skoler, der her er Tale om, ikke paa nogen Maade derved kunde hemmes. Vi kunde vel have ønsket, at dette ene Skoleraad havde faaet en noget anden Sammensætning, end Tilfældet vil blive i Henhold til Ændringsforslag Nr. 8, men paa den anden Side formener vi ogsaa, at den foreslaaede Sammensætning vil blive tilfredsstillende.

I 2det Stykke af § 7, saaledes som denne efter Ændringsforslag Nr. 8 nu kommer til at lyde, staar der, at Konsulenterne er berettigede til at deltage i Skoleraadets Møder og dets Forhandlinger. Men af og til vil der jo finde Afstemninger Sted i Skoleraadet, tænker jeg mig da, og det fremgaar ikke klart af den foreslaaede Ordlyd, om Konsulenterne ogsaa vil være berettigede til at deltage i saadanne Afstemninger. Maaske den højtærede Minister imidlertid vil kunne give Oplysninger derom.

Vi kunde ogsaa have ønsket, at der var blevet givet Inspektøren, som Viceinspektøren nu skal kaldes, Adgang til at deltage i de Møder, som Skoleraadet holder. Det er jo imidlertid ikke foreslaaet, og vi har ikke villet stille noget Ændringsforslag, som tilsigtede Gennemførelsen af dette, af Frygt for at forringe Udsigterne for Lovforslagets endelige Vedtagelse.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Betegnelsen „Direktør“ i Modsætning til „Inspektør“, da er der jo i en Skrivelse, som Kommissionen har tilstillet Udvalget, og som findes trykt som Bilag I., udtalt, at Kommissionen maa holde paa Betegnelsen „Direktør“, fordi denne Benævnelse skal udtrykke, „at den Mand, som sættes i Spidsen for Statens Tilsyn, ikke blot skal inspicere Skolerne, men vejlede ved Gen-

nemførelsen af Undervisningen og styre Retningen for Skolernes Arbejde“. Hertil maa imidlertid siges, at dette gælder jo i akkurat lige saa høj Grad Inspektøren for den højere Undervisning i Gymnasierne og ligeledes Inspektøren for Mellemskoleundervisningen; og for disse Skolers Vedkommende er man dog blevet staaende ved Betegnelsen „Inspektør“. Imidlertid forekommer det os at have mindre Betydning, og ogsaa dette har vi derfor kunnet tiltræde.

Derimod maa vi protestere imod den Motivering, som er givet i Kommissionens Skrivelse af 3. Juni under Bilag I., Motiveringen af, hvorfor man maa hævede Nødvendigheden af at gaa tilbage til den Lønning for Inspektøren — eller Direktøren, som han nu bliver kaldt —, som indeholdtes i det oprindelige Lovforslag. Der staar nemlig: „Med al Respekt for den Dygtighed og Uddannelse, der kræves af de Mænd, som vælges til at beklæde disse vigtige Tilsynsposter“ — det er Tilsynet med de højere Almenskoler's Undervisning og Mellemskoleundervisningen — „maa Kommissionen hævde, at selv om man ser fuldstændig bort fra den langt større Fagrigdom ved den tekniske Undervisning, vil dens Sammenligning med de nævnte Undervisningsomraader kun være rigtig, hvis man vil stræbe efter at holde den tekniske Undervisning paa de hidtil traadte Stier. Kommissionens Arbejde med Undersøgelsen af de forskellige Retninger indenfor den tekniske Skole, af Rammerne for Fagskolerne og af Undervisningsplaner for samtlige Skoler, saavel den bestaaende Undervisning som den, man bør stræbe at naa hen til i den nærmeste Aarrække — dette Arbejde har vist os, baade at den Opgave, der er stillet den tekniske Kommission, har et langt større Omfang, end nogen vist oprindelig har tænkt, og at der af den Mand, som sættes i Spidsen for Statens Tilsyn med de tekniske Skoler og Fagskolerne, vil kræves en saadan Fond af Kundskaber, Opfindsomhed, Energi og Takt, hvis han skal løse sin Opgave, som Kommissionen har tænkt den løst, at man med fuldkommen Sikkerhed tør paastaa, at den bedste Mand ikke er for god“. Ja, den bedste Mand er aldrig for god, hverken i overordnede eller underordnede Stillinger, men det forekommer os dog, at naar Kommissionen udtaler sig, som Tilfældet her er, og foretager en saadan Sammenligning med tilsvarende Virksomheder paa andre Undervisningsomraader, er Kommissionen kommet i nogen Grad udenfor sin Kom-